

מ"ת 3144/02/14 - מדינת ישראל נגד ברכאת בריק

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 3144-02-14 מדינת ישראל נ' בריק(עציר)

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ברכאת בריק (עציר)

החלטה

בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה, כאשר רשיונו אינו תקף מאז שנת 2008.

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הוא הקובע את מסגרת הדין בבקשה מעין זו. לפי הוראות הסעיף ניתן להורות על מעצרו של נאשם, עד תום ההליך המשפטי נגדו מכמה עילות, אשר הרלוונטיות לענייננו היא קיום חשש שהנאשם יסכן את בטחון הציבור אם לא ייעצר. עוד קובע הסעיף מספר סייגים והם קיום ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, והיעדר אפשרות "להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

המשיב חולק על קיומן של ראיות נגדו, מכחיש את ביצוע העבירה. הסנגור הוסיף וטען כי אף אם ייקבע שקיימות ראיות, אין עילת מעצר ולחילופין ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב בחלופה ראויה.

אשר על כן, ראשית יש לבחון את הראיות כנגד המשיב. לאחר שעיינתי בחומר הראיות, מצאתי כי כנגד המשיב ראיות מוצקות, הרבה מעבר לדרישה לראיות לכאורה.

מדוחות השוטרים עולה כי התקבל מידע מודיעיני לגבי העבירה ובוצעה תצפית במסגרתה נראה המשיב נכנס לרכב ונוהג בו, כאשר לצידו נוסע. השוטרים נסעו אחרי המשיב והגיעו לרכב כאשר המשיב עדיין יושב מאחורי ההגה, כאשר הנוסע לצידו. הפעילות הנוצחה בסרט, אשר לא הוצג בפניי בשלב זה. המבקשת לא דאגה לאמצעים להצגת הסרט ולא הצלחתי לצפות בו באמצעות מחשב בית המשפט.

אי הצגת הסרט בשלב זה פוגעת בעוצמת הראיות, אולם כנגד זאת, קיימת עדות של נוסע הרכב, מר **מוחמד בריק**

אשר מסר בחקירה מיום 11.2.14 כי הוא נסע ברכב יחד עם בן דודו - הוא המשיב - כאשר המשיב נוהג ברכב.

בחקירתו במשטרה טען המשיב כי אחיו אחמד נהג, וכי הוא נמצא ליד ההגה "אני הייתי יושב איפה הנהג, מחכה לאח שלי שיבוא, ופתאום אתם באתם". אין בגרסת המשיב כל הסבר מתי יצא אחיו מהרכב, מדוע עבר למושב הנהג כדי להמתין לו, והכיצד זה הנוסע טוען כי רק שניהם, הוא והמשיב היו ברכב.

כאשר נדרש המשיב להגיב לעדותו של מוחמד במשטרה הייתה תשובתו "אני את שלי אמרתי".

לאחר עיון בדוחות השוטרים, אשר לפי המתואר בהם, צפו במשיב באופן ברור כאשר הוא נוהג ברכב, בעדותו של מוחמד בריק ובעדותו של המשיב אשר ההסברים שנתן אינם משכנעים, מסקנתי היא כאמור כי כנגד המשיב קיימות ראיות טובות, העונות על הדרישה הראייתית בשלב זה, ואף יותר מכך.

קיומה של עילת מעצר:

אין ספק כי מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו עניין יומיומי, אולם עיון בעברו של המשיב מגלה כי אין המדובר בתיק שגרתי.

לחובת המשיב עבר פלילי הכולל עבירות אלימות, וכן עבר תעבורתי הכולל עבירות של נהיגה ללא רשיון ונהיגה בקלות ראש.

מתברר כי במסגרת הליך קודם נדון המשיב למאסר ממושך ונגזרו עליו פסילת רשיון ומאסר מותנה לתקופה של 14 חודשים, אך הדברים לא הרתיעו אותו מלשוב ולנהוג.

כבר אמר בהקשר דומה בית המשפט העליון: "העובדה שלא נרתע מביצוע המעשים, המוכחים לכאורה, שעה שמאסר על תנאי של ששה חודשים תלוי ועומד כנגדו ויהיה בר הפעלה אם יורשע בדינו - מטילה אמנם ספק משמעותי בדבר האמון שניתן לתת בעורר כי יקיים תנאי שחרור בערובה בגידרה של חלופת מעצר". בש"פ 7031/07 **מיכאל חבורסטנקו נ' מדינת ישראל**. וכן: "בנוסף לשלילת הרישיון הוטל על העורר עונש מאסר בפועל של 5 חודשים וכן מאסר על תנאי למשך שנה, שהוא בר-הפעלה בתיק זה. ארוע חמור זה והעונש שהוטל על העורר בגינו לא מנעו מן העורר לשוב ולנהוג ברכבו. ... בנסיבות אלו, וכן לנוכח עברו הפלילי הקודם של העורר, הכולל עבירות תעבורה רבות, נראה כי אין ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מן העורר באמצעות מעצר בית. בש"פ 1185/05 **עבדלמונעם נ' מדינת ישראל**.

בנסיבות תיק זה, אני קובע כי קיימת כנגד המשיב עילת מעצר, ואני מורה על מעצרו עד החלטה אחרת, שתינתן לאחר דיון בחלופת המעצר שתגובש בידי המשיב.

ניתנה היום, 13 פברואר 2014, במעמד המשיב, סנגורו עו"ד
בריק וב"כ המבקשת עו"ד שושו-ממן.